

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι

Δρ 8

Εν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶς αἰτήσεις ἀπευθύνεται:
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1900 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Ὅφειλόν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφωσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάργαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνεστέας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ὅτι αἱ προσπάθειαι τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου πρὸς ὀριστικὴν ἐπίλυσιν τοῦ κρητικῆς ζητήματος ὀριστικῶς ἐναυάγησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ εὐχαὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ πρὸς ἑνωσιν τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὁ πρίγκις Γεώργιος ἀποβλέπων εἰς τὸ δυσχερές τῆς ἀμέσου ἐνώσεως τῆς Κρήτης ὑπέβαλεν εἰς τὰς Δυνάμεις, κατὰ τὸ πρόσφατον εἰς Εὐρώπην ταξίδιον αὐτοῦ, καὶ τὴν πρότασιν, ὅπως τὰ ἐν Κρήτῃ διεθνῇ στρατεύματα ἀντικατασταθῶσι δι' ἑλληνικῶν καὶ συντελεσθῇ ἡ ἑνωσις ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου ὡς ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία μετὰ τῆς Βουλγαρίας. Ἡ ἐπικρατοῦσα ὁμῶς ἐν Εὐρώπῃ κατάστασις, ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Σιωνικοῦ καὶ Τρανσυλβανικοῦ ζητήματος ἐπηρέασαν τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοδύλια γνώμην καὶ ἀνεβίβηθη ἡ διευθέτησις τοῦ κρητικῆς ζητήματος εἰς ἄλλην ἐποχὴν. Τηλεγράφημα δὲ τοῦ πρακτορείου Ρέουτερ ἀνήγγειλεν ὅτι οἱ ἐν Χανίοις προῖοντες τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων παρυσιασθέντες ἐνώπιον τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου ἀνεκοίνωσαν αὐτῷ κατ' ἐντολὴν τῶν κυβερνήσεων των, ὅτι αἱ ὑποβληθεῖσαι πρὸς τὰς Δυνάμεις προτάσεις αὐτοῦ περὶ ἐνώσεως τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὑφ' οἰονόηποτε πρόσχημα ἀπερίφρησαν, ὡς καὶ ἡ πρότασις δι' ἧς ἐζητεῖτο ὅπως ὁ διεθνὴς στρατός ὁ κατέχων τὴν νήσον ἀντικατασταθῇ μετὰ τὴν πάροδον τῆς τριετίας δι' ἑλληνικοῦ, τιθεμένου ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ πρίγκιπος. Συνεπῶς ἀναβάλλεται ἡ ἑνωσις τῆς νήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Κατὰ τι δὲ ἐκ Βιέννης τηλεγράφημα εἰς τὴν τοιαύτην τῶν Δυνάμεων ἀπόφασιν συνετέλεσεν καὶ ἡ τελευταία ἐγκύκλιος τῆς Πύλης, ἥτις, πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος κατὰ τὸ ἐσχάτως εἰς Λονδίον ταξίδιον αὐτοῦ εἰργάσθη διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο, διεμαρτυρήθη πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ πᾶσαν μεταβολὴν τῆς νῦν ἐν Κρήτῃ καταστάσεως. Ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπιδράσεν ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως καὶ ἡ ἐκρυσθὸς ἐν Μακεδονίᾳ, Σερβίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ κατάστασις. Ἡ ἐπίλυσις τοῦ κρητικῆς ζητήματος θὰ προσέκλειε τοῦλάχιστον τῶν Βουλγάρων τὰς ἀντιζηλίας· τὰ δὲ μακεδονικὰ κομιτάτα, τὰ ὅποια κατῴρθωσαν νὰ πληρώσωσι τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ ἀποστόλους, ἐπαναστάτας καὶ ὅπλα, τὴν δὲ βουλγαρικὴν κυβέρνησιν νὰ περιαγάγωσιν εἰς δυσχερὴ θέσιν, δὲν θὰ ἔβλεπον βεβαίως εὐαρέστως τοιαύτην ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εὐνοϊκὴν λύσιν.

Ἡ θρασυτεία αὐτῶν ὑπερέβη πᾶσαν λογικὴν καὶ ἐπωφελῇ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους αὐτῶν δρᾶσιν. Τὰ δὲ ἐπιτελούμενα σήμερον εἶνε ἀπόρροια κακῆς τῶν περιστάσεων ἐκτιμήσεως καὶ ἀναντιρρήτως θὰ ζημιώσωσι πολὺ τὸ μέλλον αὐτῶν καὶ

θὰ ἐξαντλήσωσι τὰς ἐθνικὰς αὐτῶν δυνάμεις. Μετὰ τὰς ἀγριότητας τὰς ἀποκαλυφθείσας ἐν τῷ κακούργῳ δικαίῳ τοῦ Βουκουρεστίου κατὰ τὴν δίκην τῶν δολοφόνων τοῦ Μιχαηλεάνου ἐπεβάλλετο εἰς τοὺς ἰθύνοντας τὰ κομιτάτα νὰ συνέλθωσι καὶ ἐκτιμήσωσι τοὺς κινδύνους εἰς οὓς ἐξέθετον τὴν πατρίδα αὐτῶν καὶ τὴν ἡγεμονικὴν κυβέρνησιν. Ἡ ἔκτροπος αὕτη κατάστασις ἐπεκτεινομένη εἰς τὴν Μακεδονίαν ἡπείλει νὰ λάβῃ κατὰ τὸ ἐπὶ θύραις ἔαρ εὐρείας διαστάσεις καὶ ἀναστατώσῃ τὴν χώραν ταύτην. Ὅτι δὲ ἔτεινον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν διαφορῶν κατασκόπων καὶ μεμνημένων τοῦ κομιτάτου, οἵτινες δραστηρίως συλλαμβάνονται ὑπὸ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Τουρκικῶν ἀρχῶν, καὶ ἐκ τῶν ἐγγράφων ἅτινα κατεσχέθησαν εἰς τὰς κατοικίας βουλγάρων διδασκάλων καὶ ἱερέων ὅτι ἀπαρέσουν καὶ εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς Δυνάμεις τὰ βουλγαρικὰ ταῦτα κινήματα εἶνε πρόδηλον. Αὐτὴ δὲ ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἡναγκάσθη διὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ αὐτῆς νὰ καταστήσῃ γνωστὸν εἰς τὴν Πύλιν ὅτι δέον νὰ κατασταλῇ δι' ὅλων τῶν δυνατῶν μέσων τὰς ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργείας τῶν βουλγάρων· τοῦτο ἐνεποίησε κακὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἐν Σόφίᾳ πατριώταις, οἵτινες, τὸναντίον, ἀνέμενον ἐνθάρρυνσιν ἐκ μέρους τῆς Ρωσικῆς αὐλῆς. Φοβούμεθα ὁμῶς μήπως ἡ προτροπὴ αὕτη τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων ἐνδιαφερομένων Δυνάμεων φέρῃ ἀποτελέσματα ἀντίθετα τῶν προσδοκωμένων· τοῦτο δὲ λέγουμεν διότι, ὅσας αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐτόλμησαν νὰ λάβωσι μέτρα πρὸς κατάπαυσιν ἐρεθισμοῦ τινος ἢ κατὰ πνίξιν μελετωμένου ἐπαναστατικῆς κινήματος, προσέβησαν εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῶν κατὰ τρόπον ἀπάνθρωπον. Οὕτω ἀντὶ νὰ καταπνίξωσι τὰ κινήματα, ἐγέννησαν σοβαρὰ ζητήματα. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἡ ὁμόφωνος ἀπόφασις τῶν Δυνάμεων παρέχει ἡμῖν τὸ ἐνδόξιμον νὰ πιστεῦσωμεν, ὅτι, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ ἐπερχόμενον ἔαρ, δὲν θὰ ἀνακινήθῃ τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα. Εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας ὕψιστον ἐθνικὸν συμφέρον ἐπιβάλλει νὰ λυθῇ τὸ Κρητικὸν καὶ νὰ μὴ συνδυασθῇ αὐτὸ πρὸς ἄλλα ζητήματα. Ὅποῖαν εὐχὴν θὰ ἐκφράσῃ ἡ κατ' Ἀπρίλιον συνερχομένη ἐθνικὴ τῶν Κρητῶν ἀντιπροσωπεία οὐδένα λανθάνει· ἐπιβάλλεται μόνον μικρὰ ὑπομονή, διότι δὲν πρέπει νὰ φανταζώμεθα ὅτι εὐχερестаτὴ εἶνε ἡ ἑνωσις. Ἡ ἐπὶ ἐν ἔτος ἀναβολὴ ἴσως ἀφ' ἐνός παρέχει καὶ εἰς τὴν Πύλιν πρόσκαιρον εὐχάριστον ὅτι εἰσηκούσθῃ ἀπαξ καὶ αὐτῆς ἡ παράκλησις, ἐξ ἄλλου δὲ παρασκευάζει καὶ ὀριμωτέραν καὶ ἐπωφελεστέραν τὴν ἑνωσιν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

τῇ 6 Φεβρουαρίου 1901

Ἡ ἀναχώρησις τοῦ Μητροπολίτου κ. Γρηγορίου. — Ἡ γενομένη αὐτῷ προπμπή. — Ἡ ἰδέα δὲ δὲν θὰ ἐπαρτέλθῃ εἰς Ἰωάννινα. Ἀληθὲς ἐπῆρξεν ὁ δριστος τῶν μητροπολιτῶν. — Ἀλλὰ τὰ τοπικὰ πάθη ἐπικράταν αὐτόν. Ἡ δρᾶσις του.

Χθὲς ἀνεχώρησεν ὁ μητροπολίτης ἡμῶν κ. Γρηγόριος Καλλιόδης πόλεως κατευθυνόμενος εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα ἐκλήθη ὡς μέλος Συνεδρίου. Παρὰ τὴν ἀσυνήθη κακοκαιρίαν καὶ τὴν ἀφθονον χιονοδροχὴν, ἥτις ἐπίπτε κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως, ὁ Χριστιανικός λαὸς συνήχθη ἐν μεγάλῃ συρροῇ ἐν τῇ Μητροπόλει καὶ ἐξώθεν αὐτῆς καὶ πάντες ἐν συγκινήσει ἠσπάζοντο τὴν χεῖρα τοῦ σεμνοπρεποῦς ἱεράρχου καὶ ἤρχοντο αὐτῷ τὸ κατευόδιον. Οἱ δημογέροντες καὶ πολλοὶ ἄλλοι τῶν προκρίτων τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας συνώδευσαν τὸν Μητροπολίτην ἐφ' ἀμαζῶν ἢ ἐφιπποὶ ἐπὶ δίωρον περίπου, ἡ δὲ Α. Ἐξοχότης ὁ Γενικός ἡμῶν Διοικητὴς Ὁσμαν πασσάς, ὁ μεγάλως τιμῶν καὶ ἀγαπῶν αὐτόν, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ Ἀλάι πασσά μέχρι τοῦ τρία τέταρτα τῆς ὥρας ἀπέχοντος τῆς πόλεως παρεκκλησίῳ «Ἀγ. Ἰωάννης» καὶ ἐκεῖ ἀπεχαιρέτησεν αὐτόν εὐχηθεὶς προαγωγὴν καὶ καλὴν ἀντάμωσιν. Τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ἦτοι τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀπόκριω, ἡ Α. Σεβασμιότης ἐτέλεσεν ἐν τῇ Μητροπολιτικῇ ναῷ τὴν τελευταίαν ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν καὶ ἐξέφώνησεν ἐν μέσῳ πυκνοτάτης συρροῆς ἐκκλησιασματος συγκινητικώτατον ἀποχαιρετιστήριον λόγον, συνέστησε τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην τῶν Χριστιανῶν καὶ τὴν ἐγκαταλείψιν τῶν κατατρυχουσῶν τὴν ἐπαρχίαν τοπικιστικῶν ἀντιζηλιῶν καὶ ἐρίδων καὶ ἐν τέλει προσεκάλεσε πάντας, ἵνα συνδράμωσι προθύμως τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ κτιρίου τῆς «Ζωσιμίας σχολῆς», ἥτις ἐξέθρεψε τοσοῦτους ἐπιφανεῖς ἄνδρας κλείσαντας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὸ ὄνομα τῆς Ἡπείρου. Ἡ συγκίνησις τοῦ Μητροπολίτου καὶ κατὰ τὴν λειτουργίαν καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως ἦτο προφανής, ὁ δὲ λαὸς περιλύτως ἀπεχαιρέτα αὐτόν ὡσεὶ ἦτο ὁ τελευταῖος ἀποχαιρετισμός. Ἐνὶ στόματι πάντες ἐξύμουν τὰς σπανίας ἀρετὰς τὰς κοσμοῦσας τὸν διαπρεπῆ ἱεράρχην, τὴν εὐσέβειαν, τὴν αὐστηράν ἠθικὴν, τὸ μετρίχιον, τὴν ἀνεξικακίαν, τὴν σεμνοπρέπειαν, τὴν ἐπισεικίαν καὶ τὴν εὐγένειαν ἐπὶ δὲ τὴν εὐρυτάτην ἐκκλησιαστικὴν παιδείαν καὶ τὸ χάρισμα τοῦ λόγου, μετὰ λύπης δὲ προσέθετον ὅτι τοιοῦτον μητροπολίτην δὲν θὰ ἐπανιδῶσι τὰ Ἰωάννινα, ἡ δὲ γενικῶς ἐπικρατήσασα γνώμη ὅτι ὁ Γρηγόριος δὲν ἐσκόπει πλέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἰωάννινα καθίστα μελαγχολικωτέραν καὶ συγκινητικωτέραν τὴν σκηνὴν τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ. Καὶ τῷ ὄντι μητροπολίτης κεκοσμημένος διὰ τῶν ἐξόντων προσόντων τοῦ Γρηγορίου δὲν ἦτο δυνατόν ἢ νὰ καταστῇ ἀντικείμενον λατρείας ἐν τῇ εὐσεβεῖ πόλει τῶν Ἰωαννίνων καὶ γλυκυτάτας νὰ ἐγκαταλίπῃ ἀναμνήσεις. Ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ σεβάσμιος ἱεράρχης δὲν ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἀνευ πικρῶν. Αἱ ἐπίταπτοι ἑρίδες καὶ ἀλληλεμαχίαι αἱ προκληθεῖσαι ἐκ τοῦ δημογεροντιακοῦ ζητήματος καὶ ἐκτραχυνθεῖσαι ἐνεκα τῆς ἐγωιστικῆς καὶ ἀδελφίας ἐν αὐτῷ πολιτείας τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦλάχιστον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη παρέσχον αὐτῷ πράγματα καὶ ἐπιδράσαν ἐπὶ βλαβῶς καὶ ἐπικινδύνως ἐπὶ τῆς κλονισθείσης ὑγείας του, ἡ δὲ ἐπισεικία καὶ ἀγαθότης αὐτοῦ ἐξέθρεψεν ἀκατάσχετον φιλοδοξίαν καὶ ἀγαλλιωτὸν ἑγωισμόν εἰς κενόδοξον καὶ ἀσυνειδήτους τινὰς κεφαλὰς, αἵτινες πρὸς κοροσμόν τῶν ὁρμῶν τούτων ποικίλα παρενέβαλλον ἐκάστοτε προσκόμματα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως καὶ πολυσειδῶς κατεπύκρναν τὴν ἀγαθὴν τοῦ Μητροπολίτου ψυχὴν. Ἐντεῦθεν ἐξηγεῖται ὁ πολλακὴς ἐκδηλωθεὶς διακαὴς αὐτοῦ πόθος ὅπως κληθῇ ὡς μέλος ἐν τῇ Συνόδῳ καὶ ἡ σπουδὴ μεθ' ἧς ἐγκατέλιπε τὴν ἡμετέραν πόλιν μόλις προσκληθεὶς ἐντεῦ-

θεν δ' ἐγεννήθη καὶ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ μητροπολίτης ἀμετάκλητον ἔλαβεν ἀπόφασιν, ὅπως μὴ ἐπανακάμψῃ πλέον εἰς τὴν πόλιν καὶ. Αναχωρῶν δὲ Μητροπολίτης πρόσφατον ἐγκαταλείπει μνημεῖον εὐγνωμοσύνης ἡμῶν τὴν ἐπωφελεῖ αὐτοῦ ὁράσει πρὸς ἀνοικοδόμησιν τῆς Ζωομικαίας σχολῆς. Διὰ τὸν ἀόκνον αὐτοῦ φροντῖδων καὶ τῆς ἐπιρροῆς καὶ τῆς ἀγαθῆς φήμης, ἥς ἀπολαύει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ αἰ ἐπιληλθεῖς συνδρομῶν τῆς ἰδικῆς ἐπιτροπῆς δὲ πάλιν ἀνεῖν ἀποτέλεσματος, διὰ δὲ τῶν ἀγαθῶν σχέσεων καὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ ἐπιρροῆς ἐπὶ τοῦ Γενικοῦ ἡμῶν Διοικητοῦ, οὐ μόνον διηκούλουε τὴν ἐκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἀνοικοδόμησιν τοῦ κτιρίου, ἀλλὰ κατωρθώσεν, ἵνα τὸ ἔργον ἀναλάβῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ αὐτοῦ ὁ Γενικός Διοικητής Ὅσμαν πασσάς πρὸς ἐγγράφειν ἐν τῷ βιβλίῳ συνδρομῶν καὶ δέκα λίρας ἐκ τῶν ἰδίων εἰσενεγκῶν, μεγίστην διὰ τούτου συμβολὴν πρὸς μίμῃσιν παρασχὼν τοῖς συνοίκοις ἡμῶν Ὅθωμανοῖς, ἐξ ὧν ὁ Ἀἰὶ πασσάς ἐνεργετὰ ἀμέσως δι' ἐπτα λίρας Ὅθωμανικῆς. Ἐπιτροπὴν τοῦ ἐγκαταλείπειν ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν τὸν θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Περσιόπουλον κ. Μελέτιον καὶ ἄλλους χρηματίσαντα τοῦτον, διακρινόμενον δὲ ἐπὶ μετριοφροσύνη καὶ συνέσει. Καίτοι ἡ διοίκησις ἐν τῇ ἱερᾷ ἡμῶν Μητροπόλει εἶνε ἔτι δυσχερὴς, ἡ δὲ ἐπάνοδος τῆς ἁρμογίας καὶ τῆς εἰρήνης προϋποτίθει τὴν ἐπίλυσιν πολλῶν δυσπεπλῶτων καὶ ἀκανοῶδων ζητημάτων, οὐχ ἥττον ἐπιβιβάζεται ὁ συντάξας καὶ πεπειραμένος ἐπίτροπος τῆς Α. Σεβασμιότητος συναρκοῦς ἔχον τὰ ἀγαθὰ καὶ μετριοπαθεῖ στοιχεῖα τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐπαρχίας θέλει ὑπερνεύσῃ τὰς δυσκολίας καὶ θέλει φέρει εἰς πέρας τὸ ἔργον τῆς ἡμετέρας, ὅπου ἤρξατο διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπταμελοῦς δικαστηρίου.

Πρὸ δέκα ἡμερῶν ἄγνωστοι ἐλθόντες ἀνταρτοὶ Βοσνίας καὶ Δελβινάκιοι τὸν τραπέζιν καὶ ἄζαν ἐν Βοσνίᾳ Μανθάνῃ Βασιλεῖδον μετὰ τοῦ Λεωνίδα υἱοῦ τοῦ οὗς καὶ συνέλαβον αἰχμάλωτους καὶ τὸν μὲν πατέρα ἀφῆκαν ἐκράτουν δὲ τὸν υἱὸν ὅς ὤκηρον, ἄχρις οὐ πατήρ ἀποστείλῃ καὶ πρὸς ληρσίαν τὸν ἀπαιτηθείσας διακοσίας ὀθωμανικῆς λίρας. Τούτου δὲ γενόμενον αἱ ἄγνωστοι ἀφῆκαν ἐλευθέρων τὸν υἱὸν Δεωνίδα ὅστις καὶ μετέβη εἰς Βοσνίαν. Δὲν ἐξηκριβώθη δὲ εἰσὶ τινεῖς οἱ ἀποτελούμενοι τὴν ληστρικὴν συμμορίαν. Αὐτοὶ ὅμως οἱ ἡ ἐπαρχία Πογωνίου ἀπὸ τινος ἐγένετο κέντρον ἐπιβουλῆς τῶν ληστών. Ἡ δὲ διοίκησις δὲν κατωρθώσεν νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὰ κακοποιὰ ταῦτα στοιχεῖα.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Δρυϊνοῦπλεις ἐπεκράτει σφοδρότατος νότιος ἄνεμος μὲ βροχὴν ἀδιάκοπον καὶ ραγδαίαν, χιὼν δὲ ἀκαταπαύστως ἐπιπτεν ἐπὶ τῶν καταλειμένων ἐκ ταύτης ὁρέων ὁ δὲ κάμπος εἶχε μεταβληθῇ σχεδὸν εἰς θάλασσαν. Ἐν ταυταῖσι καὶ τὸν καταστάσει τρεῖς χωρικά ἐκ τοῦ χωρίου Κακαβιάς τῆς Δρυϊνοῦπλεις ἀναχωροῦσαι ἐξ Ἀργυροκάστρου διὰ τὸ χωρίον τὸν ἀπέθανον καθ' ὁδόν, ἔξω τοῦ χωρίου Γράφης ἀπὸ τῶ ψύχους, τὸ ὅποιον ὁ σφοδρότατος νότιος ἄνεμος ἔφερεν ἀπὸ τὰ χιονισμένα βουνὰ καὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ χιόνια ποῦ ἔφερε μαζὶ τοῦ συγχρόνου.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα νυκτοκλέπται εἰσελθόντες ἐν τῇ ἐν τῷ χωρίῳ Δουβιανῇ Δορπόλεως τοῦ Ἀργυροκάστρου οἰκίᾳ τοῦ κ. Φιλίππου Δαμπερβιτιάνου δικηγόρου ἀφῆρσαν ἐπιπλα καὶ σκευὴ οἰκίαν καὶ ἄλλα διάφορα πράγματα ὡς καὶ τέσσαρας αἰγας. Οὐδεὶς τῶν ἐν τῷ οἴκῳ ἠνύνησε τοὺς κλέπτας οἵτινες εἶχον διατροπῆσαι τὸν τοῖχον αὐτῆς. Ἀπεστάλησαν σωμαρχαὶ καὶ εἰς Δουβιανὴν πρὸς καταδιώξιν τῶν κακοποιῶν.

Ἀνταπόκρισις ἐκ Χειμάρρας, δημοσιευμένη ἐν τῷ «Βήμα» τῆς Ρώμης, γράφει, ὅτι ἐκ λιμένος ἑλληνικοῦ ἐγενετο ἀπέπειρα ἀπειθήσας εἰς τὴν Κάτω Ἀθινίαν χιλίων πεντακοσίων ὀπλων Γρεῖ καὶ τριακοσίων χιλιῶν

φουσιγγίων. Εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀπειθήσας ὅμως τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου συνεπλάκῃ μετὰ τῆς τουρκικῆς φρουρῆς καὶ μετὰ πεισματώδη ἀντίστασιν αἱ Τούρκοι κατέσχον διακόσια μόνον ὀπλα, τὰ δὲ λοιπὰ περιεσώθησαν ἀποσταλέντα εἰς τὸν πρὸς δι' ὄρον. Ὁ ἀνταποκριτὴς ἐπάγειται, ὅτι τοιαῦτα ἀπειθήματα γίνονται συγχρότητα εἰς τὰς ἄλβανικὰς ἀκτὰς. Αὐταὶ ὅμως οὐτε ἐξ Ἑλλάδος προέρχονται οὐτε ἐκ μέρους Ἑλλήνων. Βεβαιώσαντες οὗτοι πρέσχοντες ἐκ μέρους Αὐστριακῶν προπαγανδῶν.

Ἐκ Λονδίνου μαθάνουσι τὰ αὐστριακὰ φύλλα τὰς ἐπομένας ἐκ διπλωματικῆς πηγῆς ἀνακοινώσεως περὶ τῆς ἐξελεύσεως τοῦ ζήτηματος, ὅπου ὁ πρίγκιψ Γεώργιος προέβαλε κατὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ περιεστάνουσαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν μελλούσαν πολιτικὴν θέσιν τῆς Κρήτης. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐνεργείας τοῦ πρίγκιπος παρὰ ταῖς κυβερνήσεσι τῶν τεσσάρων προστατιῶν Δυνάμεων ἦτο νὰ ἐξαφαιλῇ τὴν συναινέσιν αὐτῶν εἰς τὴν πλήρη καὶ τελείαν προσάρτησιν τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία αὕτη τοῦ πρίγκιπος οὐδ' ἀνέβη ἐντυχὴν ὑποστηρίξαι, πανταχόθεν δὲ ὑπεδωλῆθη εἰς τὸν πρίγκιπα, ὅτι ὁ παρὼν καιρὸς δὲν εἶνε κατάλληλος διὰ τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος. Μετὰ τὴν ἀποποίησην ταύτην ὁ πρίγκιψ πρέσβη εἰς τὴν πρῶτην ὅπως τὰ ἐν τῇ νήσῳ διεθνή στρατεύματα ἀντικατασταθῶσι δι' ἑλληνικὴν στρατευμάτων, εἰς τὰ ὅποια ν' ἀνατεθῇ παρὰ τῶν προστατιῶν Δυνάμεων ἡ κατοχὴ τῆς νήσου. Πρὸς τοῦτοις δὲ ὑπεδωλῆθη εἰς τὰς τεσσάρους Κυβερνήσεις ἑτέρα τις πολλὴ εὐνοῦτα πρότασις, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐπὶ τῆς Κρήτης προστασία, διατηρουμένη τῆς ἐπικυριαρχίας τοῦ Σουλτάνου, καὶ ὅς οὕτως ὥστε ἡ Ἑλλὰς νὰ λάβῃ τὸ δικαίωμα τῆς κατοχῆς καὶ τῆς δικήσεως τῆς νήσου. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ πρότασις δὲν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποτυχούσα, καθ' ὅσον οὐδεμία τῶν τεσσάρων κυβερνήσεων ἐφάνη πρόθυμος νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν κεκαλυμμένην ταύτην ἐνῶσιν τῆς Κρήτης μετὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τῷ παρόντι γίνονται μόνον σκέψεις, ἂν ἡ ἐπιθυμία τοῦ πρίγκιπος καὶ τῶν Κρητῶν πρέπει νὰ ἐκπληρωθῇ ἐπὶ τοσούτου μόνον, ὥστε τὰ διεθνή στρατεύματα νὰντικατασταθῶσι δι' ἑλληνικὴν στρατευμάτων, τὰ ὅποια νὰ ἐκτελέσωσι τὴν κατοχὴν κατ' ἐντολὴν τῶν προστατιῶν Δυνάμεων. Αἱ περὶ τούτου διαπραγματεύσεις ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη μεταξύ τῶν τεσσάρων κυβερνήσεων, ἀλλ' ἡ πρόθυμος τοῦ ἀποτέλεματος αὐτῶν εἶνε πρὸς τὸ παρὸν ἀδύνατος, διότι ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γινόμενη ἀνταλλαχὴ σκέψιν εὐρίσκειται ἀκόμη εἰς τὸ προκαταρκτικὸν αὐτῆς στάδιον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας ἀπήλυθε πρὸς τὰς μεγάλας Δυνάμεις διακρίνων, ἐν ἡ ἐκθέσει τὴν ἀπαίτησιν κατέστησεν ἐν ἡ διατελοῦσιν αἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τουρκικαὶ ἐπαρχίαι ἐφελκύνει τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐπὶ τῶν δεινοπαθημάτων, τὰ ὅποια ὑφίστανται οἱ χριστιανοὶ πληθυσμοὶ αὐτῶν ἐκ τῆς ἐπικρατοῦσης ἐκρόθυμου καταστάσεως. Ἡ διακρίνωσις αὕτη παρήγαγε ζωηρὰν ἀίσθησιν μεταξύ τῶν πολιτικῶν κύκλων, ἀναμένοντες δὲ ἥδη αἱ ἀπαντήσεις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων. Θεωρεῖται πιθανόν ὅτι μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῶν Δυνάμεων θέλει ἀπευθυνθῇ πρὸς τὴν Πύλιν ταυτοσχεῖος διακρίνωσις περὶ τῆς ἐν Ἀσίᾳ καταστάσεως.

Νέα κακοῦργα σχέδια τῶν Βουλγάρων ἀγγέλλονται ἐκ Θεσσαλονίκης. Αἱ ἀρχαί, ἐξακολουθοῦσαι τὸ ἔργον τῆς καταδιώξεως τῶν ὑπόπτων Βουλγάρων καὶ τῆς ἐρεύνης εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, ἀνεκάλυψαν ἐντός τοῦ ἐν Θεσσαλονικῇ βουλγαρικοῦ ναοῦ τοῦ ἀγίου Γεωργίου μεγάλην ποσότητα δυναμίτιδος. Ἐκ τῶν γενεμένων ἀνακρίσεων ἀπεδείχθη, ὅτι αἱ Βουλγαρικαὶ διὰ τῆς δυναμίτιδος ταύτης ἐσκόπουν ν' ἀνατιθέωσιν εἰς τὸν ἀέρα τὸ ἑλληνικὸν Ὄργανοτροφεῖον καὶ τὰ γενικά προξενεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρου-

μανίας. Αἱ τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐξακολουθοῦν τὰς συλλήψεις τῶν Βουλγάρων ἐν Θεσσαλονικῇ, πρὸς τὴν ἐν τῇ νύκτι ἐνέον μέτρον κατ' αὐτὸν διατάσσαι νὰ δηλωθῶσιν οἱ αἱ ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγαρικὴ φρουρῇ. Ἐπιβιβάζεται ὅτι οὗτοι δὲ αἱ κακοποιὲς σκευὴ δὲν θὰ δυνήσων νὰ διαφύγῃσι πλέον τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν ἀρχῶν. Ἡ τουρκικὰ ἀρχὴ Κων/πόλεως πληροφορηθεῖσα ὅτι τὸ αὐτὸν τυπογραφεῖον τοῦ Βουλγάρου Στάγιάνωφ ἐχρησίμευεν ὡς κέντρον τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου, προέβησαν εἰς τὸ κλείσειν τοῦ κατεστήματος καὶ τὴν σύλληψιν τοῦ Στοιγιάνωφ, ματαίως πεπραθέντος ν' ἀντισταθῇ κατὰ τὸν ἀρχον.

Αἱ Ἀθῆναι ἐδεξιώθησαν μετὰ τιμῆς ἐπιφανῆ συγγραφέα, τὴν Ἰουλιέττα Λαμπέρ ἥτις τὴν δύναμιν τοῦ καλῆμου τῆς πολλὰς ἀφῆρσαν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλλάδος τῶν συμφερόντων. Ἡ κυρία Ἰουλιέττα Λαμπέρ, ἡ γνωστὴ εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ τὴν πολιτικὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Κυρία Ἀδάμ, συνεχίζει ἐν Εὐρώπῃ τὰς ἐνεργείας καὶ γνησιωτικὰς παραδόσεις τοῦ ἀδελφοῦ φιλελληνισμοῦ, πολλὰς δὲ ὕψους τὴν φωνὴν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ εὐγνωστίας, τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶνε μνημονεῖς.

Ἐγεννήθη τὸ 1836 θυγάτηρ ἱατροῦ ἐνωρίτατος ἤρχιστο δημοσιεύσεως φιλολογικῆς καὶ πολιτικῆς ἔργα, τὰ ὅποια εἰκόνασαν εὐδὲς ἐξ ἀρχῆς τὴν προσοχὴν καὶ τὴν συμπάθειαν τοῦ κοινῶ. Τὸ 1868 ἡ Ἰουλιέττα Λαμπέρ ἐνυμφεύθη τὸν Ἑδμόνδον Ἀδάμ, ὑπὸ τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἐξακολούθησε ἀκαταπαύστως τὴν φιλολογικὴν αὐτῆς ἐργασίαν. Τὸ 1878 ἐδημοσίευσεν τὴν «Ἀλὰδα», τὸ 1879 δὲ τὴν «Ἑλληνίδα». Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ἐδημοσίευσεν τὴν γυναικὴν μελέτην τῆς περὶ τῶν «Παιγνίων» τῆς Νέας Ἑλλάδος συμπαθεστάτην ὑπὲρ τῆς ποιητικῆς παραγωγῆς, καὶ μετέφρασε δὲ γαλλιστὶ τὴν «Γαλιανίαν» τοῦ Βασιλεῖδου, ἥτις ἐπαίχθη εἰς τὸ Θέατρον τῶν Ἑθνῶν μετ' ἀρκετῆς ἐπιτυχίας τὴν 22 Δεκεμβρίου 1882.

Ἀλλὰ τὸ ἔργον τῆς κυρίας Ἀδάμ δὲν εἶνε πλέον κυρίως φιλολογικόν. Ἡ αἰθυσία τῆς εἰς γίνετο τὸ κέντρον ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος καὶ ἀνῆλθεν εἰς ἀληθὴ δύναμιν διὰ τοῦ Γαλιεῖτα, ὅστις ἦτο ἐκ τῶν πιστοτέρων αὐτοῦ θαυμάτων. Τότε ἴδυσθε τὴν «Νέαν Ἐπιθεωρήσιν», ἀνέλαβε δ' ἐν αὐτῇ τὴν συντάξιν τοῦ ἐξωτερικοῦ πολιτικοῦ δελτίου, διὰ τοῦ ὁποῦ ἠγωνίσθη ἐπὶ ἐπὶ ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν, ὑπὲρ τῶν δυναστευομένων λαῶν καὶ ἰδιαίτως κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ Βισμαρκ. Ἡ τελευταία αὕτη πολεμικὴ ὑπὲρ μίαν τὴν κυρίως ἀφορμὴν καὶ τῆς γαλλορωσικῆς συμμάχιας, διότι αἱ πολυκροτοὶ ἀποκαλύψεις τῆς κυρίας Ἀδάμ περὶ τῆς δολιχότητος τοῦ Βισμαρκ πρὸς τὸν Ρώσσου ὑπῆρξαν, λέγεται, αἱ συντελέσασαι εἰς διὰ λύσιν τῆς συμμάχιας τῶν τριῶν Αὐτοκρατοριῶν καὶ τὴν συμπύκνισιν τῆς γαλλορωσικῆς συμμάχιας. Τὴν ἀνέβησιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς «Νέας Ἐπιθεωρήσεως» ἐγκατέλειψεν ἡ κυρία Ἀδάμ ἐσχάτως μόλις, ὅτε ἤρχισεν ἐκδιδοῦσα τὸν «Γαλλικὸν Λόγον» μικρὸν, περιοδικόν, ὅπου δημοσιεύει μνημιαῖος τὰς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς σκέψεις τῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τηλεγράφημα ἡμιπίστημον ἐκ Κων/πόλεως περὶ τῶν ἐκεί παραστάσεων τῶν πρέσβων ἐπὶ τοῦ μακεδονικοῦ ζητήματος ἔχει ὡς ἑξῆς: Ὁ Ἄγγλος πρέσβευτής κ. Οὐόνορ πρέσβη εἰς διαβήματα σχετικὰ πρὸς τὸ μακεδονικὸν ζήτημα καὶ συνεβούλευσε τὴν Πύλιν νὰ ἐνεργήσῃ αὐτῶς κατὰ τῶν ἀνταρτῶν. Προσέβησαν οὐχ ἥττον ὅτι ἡ τουρκικὴ κυβερνήσις ὀφείλῃ νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν τε πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀρχῶν, ὅπως ἀποφύγῃσι τὰς αὐθαίρετας καὶ βιασπραγίας κατὰ ἀθῶον προσώπων. Ὁ διευθύνων τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν προέβη ἐπίσης εἰς ὅμοια διαβήματα παρὰ τῇ Πύλιν. Ἡ φήμη ὅτι καὶ ὁ βαρὼνος Κάλιτς πρέσβης τῆς Αὐστρο-

ΟΥγγαρίας, ἔκαμε κατ' αὐτὰς ὁμοίας παραστάσεις, εἶνε ἐντελὲς ἀνυπόστατος. Μόνον μετὰ τὴν ἐνταῖον τῆς Ρωσίας ἐργασίαν παραλήλως καὶ κατὰ διαφόρους εὐκαιρίας ἐπεκαλέσθη ὅλην τὴν προσοχὴν τῆς Πύλης ἐπὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως, καὶ ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην ἡμῶν αἱ ἀρχαὶ ἀποφύγῃσι τὰς συλλήψεις τῶν ἀθῶων ἀνθρώπων, συνέστησε δὲ τὴν βαλτίωσιν τῆς διοικήσεως ἐν Μακεδονίᾳ.

— Σοβαρώτατη εἰδησις ἀνῆγγεθῆν ἐκ Πετροπόλεως. Πρόκειται περὶ νέας συνθήκας ἀποκλειστικῶς στρατιωτικῆς, συναφείσεως μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ρωσίας. Ἡ συνθήκη αὕτη εἶνε ἐγγράφος ἡ εἰδησις αὕτη σχολιάζεται μεγάλως μετὰ τῶν πολιτικῶν κύκλων, τοσούτου ὥστε, ὅσα ἡ συνάψις τῆς νέας ταύτης συνθήκης ὀφείλεται εἰς ἀπάντησιν τῆς ρωσικῆς Κυβερνήσεως.

— Ἀγγέλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἡ ἐφημερίδα «Ἐσπερινὸς Νέος» ἀναγράφει τὴν εἰδησιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ἐδουάρδος πᾶσιν ἀπὸ καρκίνου τοῦ λάρυγγος.

— Ἐν Σερβίᾳ καὶ Βουλγαρίᾳ παρατηρεῖται κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ἐξέγερσις ἐναντίον τῆς Τουρκίας, ἐνεκα τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐπικρατούσης ἀνωμάλου καταστάσεως καὶ τῶν καθημερινῶν συγκρούσεων. Ἡ Πύλη, μαθούσα τοῦτο, ἔδωκεν αὐστηροτάτας διατάγας, ὅπως ὁ ἐν τοῖς συνορίσιν τῆς Σερβίας καὶ Βουλγαρίας τουρκικὸς στρατὸς παραμῇ εἰς τὴς θέσεις του, κατεβάλλῃ δὲ πᾶσαν προσοχὴν πρὸς πρόληψιν οἰσθήσεως συγκρούσεως.

— Τηλεγραφήματα ἐκ Ρώμης ληφθέντα βεβαιοῦν, ὅτι αἱ μετὰ τὸν Μ. Δυνάμεων διαβήματα ἐπὶ τῆς προτάσεως, ὅπως ὁ ἐν Κρήτῃ διεθνή στρατὸς ἀντισταθῇ δι' ἑλληνικοῦ, κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν. Τὰ τηλεγραφήματα προσθέτουν, ὅτι τοιαύτην προτάσιν οὐδὲ συζητεῖται πλέον μετὰ τῶν Δυνάμεων.

— Ἡ «Ἡμερησία» τῆς Βιέννης ἀναγράφει, ὅτι τὸ μακεδονικὸν κομιτάτο, κατόπιν τῶν αὐστηροτάτων μέτρων, τὰ ὅποια ἔλαβε τελευταίως ἡ Βουλγαρικὴ Κυβέρνησις κατ' αὐτοῦ καὶ διὰ τὰ ὅποια ὑπάτοις θεωρεῖ τὸν ἡμετέρον Φερδινάνδον, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ πρὸς εἰς ἐξόντωσιν τοῦ ἡμετέρου. Πρὸς τοῦτο τὸ κομιτάτον ἀπήλυθε πρὸς τὸν ἴδιον ἡγεμόνα ἐπιστολὴν, δηλοῦσαν εἰς αὐτόν, ὅτι ἐλήθη ἡ ἀπόφασιν νὰ φρονεῖται.

— Αἱ μετὰ τῶν ἐν Κων/πόλει πρεσβευτῶν δι' αἰτητῶν τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας συνομιλοῦσας προξενικῆς συμβάσεως συνεβούλευσε, ἀρξάμενοι πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐξακολουθοῦσι γινόμεναι εἰς τῆς ἐβδομάδος. Οἱ ἀποκρίσεις καὶ τῆς βουλγαρικῆς ἐπὶ τῇ ἐξελίξει τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς «Νέας Ἐπιθεωρήσεως» ἐγκατέλειψεν ἡ κυρία Ἀδάμ ἐσχάτως μόλις, ὅτε ἤρχισεν ἐκδιδοῦσα τὸν «Γαλλικὸν Λόγον» μικρὸν, περιοδικόν, ὅπου δημοσιεύει μνημιαῖος τὰς ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς σκέψεις τῆς.

— Ἀγγέλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι οἱ Βόρειοι ὑπέστησαν μεγάλην ἥτταν. Ὁ στρατηγὸς τῶν Ἀγγλῶν Πλούμπερ, ἄγων ἰσχυρὰν στρατιωτικὴν δύναμιν, προσέβαλε τὸ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Δέβιτ σῶμα τῶν Βόρειοι πληροῦς τῶν ἀποσπασμάτων. Ἡ συγκρατηθεῖσα μάχη ὑπῆρξε λυσσώδης, ἐν τέλει ὅμως οἱ Βόρειοι διεσπορίσθησαν ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν, ὑποστάντες μεγάλας ἀπώλειαι. Οἱ Βόρειοι, ἀπελπισθέντες περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος αὐτῶν, ἀπεφάσαν νὰ ζητήσουν εἰρήνην. Ὁ στρατηγὸς τῶν Βόρειοι Μπόβας ἀπέστειλε πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον Κίτσενερ, πληρεξούσιον, ἐντεταλμένον νὰ διαπραγματευθῇ μετ' αὐτοῦ τοὺς ὅρους τῆς γεινικῆς παραδόσεως τοῦ στρατοῦ. Ἡ συνέντευξις αὕτη θὰ λάβῃ χώραν τὴν 14/27 Φεβρουαρίου.

— Εἰδήσεις ἐκ Πετροπόλεως ἀγγέλλουσιν, ὅτι ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἀνεκαλύφθη εὐρεία συνο-

μοσία κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ Τσαύρου. Εἰς Ρώσους φοιτητῆς συλλήθηται ὡσεὶ ὅλην, ὅτι αὐτοὶ ἐκλήροθη τὴν 10ην Φεβρουαρίου διὰ νὰ φρονέσῃ τὸν Τσαύρον. Κατόπιν τῆς ὁμοθυμίας ταύτης αἱ ἀρχαὶ προέβησαν εἰς ἀπέριον ἄλλας συλλήψεις ἐνεχρμένων εἰς τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν συνομοσίαν.

— Βεβαιούται πλέον, ὅτι ὁ βασιλεὺς Κάρολος τῆς Ρουμανίας ἐπίσημως ἐπρότεινε νὰ περικυβῇ τὸ ἥμισυ τῆς βασιλικῆς ἐπιχορηγήσεως ἐνεκα τῶν εἰσενεγκῶν δυσχερειῶν. Ἡ ρουμανικὴ Κυβέρνησις ὅμως ἀνέταξεν ἄρνησιν, προβάλλουσα, ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἐκθέσῃ ὑπερβαλλόντως τὴν εἰσενεγκὴν καχεῖαν τῆς χώρας ἐνὸς τῇ Εὐρώπῃ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Αἱ Ἀπόκρισις διηλθον ἐν μεγίστῃ κινήσει, τῶν πολιτῶν πάσης τάξεως καὶ αἱ εἰσενεγκαὶ εὐθυμία καὶ αἱ κατ' ἰδίαν διασκεδάσεις ἐλθῶν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν. Οὐχ ἥττον μετ' ὅλας τὰς προσπαθείας τοῦ κομιτάτου τῶν Ἀπόκροισι καὶ τὰς ἀπαντήσεων ἡμερᾶς αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παραστάσεις καὶ μεταμορφώσεις ἦσαν ἀπασσιν κοινοῦ καὶ πεινχρᾶ ἐντέλως.

— Ὅστε αἱ ἐξελθόντες τὴν Κυριακὴν εἰς τὰς ὁδοὺς ὅπου ἀπολαύσονται τὸ θέαμα τῶν μετμορφωμένων μᾶλλον ἱκανοποιήθησαν ἐκ τῆς ἀσυνήθους τοῦ κόσμου κινήσεως καὶ τοῦ χαρτοπολέμου, ὅστις ἐγενεῖτο εἰς ὅλας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Τὴν δὲ ἐσπάραν τῆς Κυριακῆς ἐδόθη ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὁ προαγγελλθεὶς χορὸς εἰς δι' ἐπετρέπετο ἡ εἰσόδος μετὰ φωνῆ καὶ ἐν μεταμορφώσεσι οἱ παρσταντὲς ἐν αὐτῇ ὁμοιόγουν ὅτι ὑπὸ ἐποψιν θαυματικῆς, ἥτοι φωτισμοῦ, διακοσμήσεως κλ. τὸ θέατρον παρουσίαζεν ἑκατοντα καὶ λαμπρὸν θέαμα ὑπερτέρον ποῦ τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀλλὰ ἂν ἡ ἡμετέρα αἱ πύλαι τοῦ θεάτρον ἐκλήροθη ὁ χαρτοπόλεμος καὶ συνεπὶς ἀπαντος εἰς αὐτὸν προσπαθῶν νὰ ἐπιδείξῃ τὴν γενναϊότητα καὶ ἐπιδοκιμὴν δεινότητα κατηναλῶσαν δὲ κατὰ τοὺς εἰδῶτας, χιλιάδες ὁκάδες χαρτοπολέμου.

— Τὴν παρελθούσαν συνεπληρώθησαν δύο ἀκριβῶς ἑτῆ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Ἀνδρ. Συγγρού. Ἐν τῷ νεκροταφείῳ ἐτελεύτησε δέσπας χαρτοπολέμου τοῦ μητροπολίτου κ. Προκόπιου. εἰς ἡν παρίστατο ἡ χήρα Συγγρού καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ Ἀραλίου. Ἐπεσκέψθη δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ νεκροταφεῖον ἡ κυρία Σοφία Τραπεζοῦ οὐδεὶς δὲ ἄλλος οὐτε ἀντιπρόσωποι τοῦ δήμου καὶ τῶν φιλελευθέρων καταστήσεων εἰς ἡ ἐκλήροθη 50 ἑκατομμύρια ἐνθυμῆθη νὰ εὐχῇ ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ ἀνδρός. Ἡ «Ἐστία» δικαίως ἐπιτίθειται κατὰ τῶν ἀρμόρων τῶν διοικούντων τὰ σωματεῖα ταῦτα, ἅτινα τῶν ἐθνικῶν ἐλημερίων νῆσαν τὸν πόντον τῶν εὐεργετῶν αὐτῶν.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε τὰ διατάγματα τῆς ἀπονομῆς τῶν Μεγαλοσταυρῶν εἰς τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ρουμανίας, τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸν ὑπουργὸν τοῦ Ἑμπορίου. Οἱ Μεγαλοσταυροὶ ἀπεστάλησαν σήμερον εἰς τὸν ἐν Ρωμανίᾳ ἡμέτερον πρεσβευτήν, ἵνα ἐπιδώσῃ αὐτοὺς εἰς τοὺς Ρωμανοὺς ὑπουργοὺς.

κῆς. Τί θέλεις νὰ γράψωμεν; πῶς κατ'οίκον ἐγεννήθησαν εἰς τὸ χωριὸν καὶ πόσα λάγια ἀρνία; ἡ τίποτε παραμύθια; Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι, μὲ τὰς δυσκολίας τὰς ὁποίας παρουσιάζουν οἱ περισσότεροι συνδρομηταὶ μετὰ κόπου δίδοντες τὴν συνδρομὴν των κατὰ τὰ ἐνεαετὲς διάστημα, ἐπράξαμεν περισσότερα τοῦ δέοντος καὶ περὶ τῶν ποίων θὰ ὁμολογήσῃτε βεβαίως καὶ σεῖς τὴν ἀλήθειαν ὅταν ἡμεῖς μετ' ὀλίγον παύσωμεν νὰ ἀσχολώμεθα ὡς μέχρι τοῦδε. Ἐπρεπε καὶ σὺ καὶ πᾶς ἄλλος πειρώτης ὅταν ἀποφασίζῃτε νὰ γίνητε συνδρομητὴς εἰς τὴν «Φωνήν» νὰ ἔχητε ὑπ' ὄψιν ὅτι δὲν πράττετε ἄλλο παρὰ συντελεῖτε εἰς τὴν συντήρησιν φύλλου δυναμένου νὰ ἐκπληρώσῃ εἰς δεδομένην περιστασιν τὰ συμφέροντα τῶν ἐν Ἡπείρῳ ἀδικουμένων καὶ καταπιεζομένων εἴτε ὑπὸ τῶν ἀρχῶν εἴτε ὑπὸ τῶν κούτσυμπαδῶν. Ὅταν ὁμως σκέπτεσθε ὅτι θέλετε νὰ ἀναγινώσκῃτε πράγματα ἀνύπαρκτα καὶ παρομιῶδη σημαίνει ὅτι δὲν ἐννοήσατε τίποτε ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὁποῖον γράφετε πρόγραμμα καὶ εὐχόμεθα ὅπως μελετήσῃτε καλλίτερα τὸ ζήτημα καὶ νὰ μᾶς γράψῃτε ἐκ νέου τὴν γνώμην σας καὶ μὲ τὸ ὄνομά σας ὑποδεικνύοντες ἐν αὐτῷ τί παρελείψαμεν καὶ τί πρέπει νὰ πράξωμεν· διότι, ὡς γνωρίζετε, ὁ ἱατρός δὲν πρέπει νὰ λέγῃ εἰς τὸν πάσχοντα ὅτι ἀσθενεῖ μόνον, ἀλλὰ νὰ ὑποδεικνύῃ καὶ τὰ φάρμακα δι' ὧν δύναται νὰ θεραπευθῇ. Καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ πράξητε τὸ ἴδιον.

ΤΟ ΑΕΡΟΣΤΑΤΟΝ

[Ὁ ἐξ ἐγκρίτου οἰκογενεῖας Καλαρρυτῶν τῆς Ἡπείρου Παχώμης ἀποπεράτωσας τὰν ἐν Ἰταλίᾳ σπουδὰς του ἐπανήλθεν εἰς τὴν πατρίδα του ἔνθα ἐξήτει ἐπιτυχῶς τὸ ἐπάγγελμά του.

Πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἀλλ' ἄγνωστον πότε, ἐβουλήθη νὰ προσφύγῃ εἰς τοὺς συμπολίτας αὐτοῦ τὸ θέαμα τοῦ ἀεροστάτου. Προπαρασκευάσας ἅπαντα τὰ πρὸς τοῦτο ἀναγκαῖα, μετέβη ἐν τῇ πλατείᾳ ἐν ᾗ συνήλθεν ἅπαν τὸ χωριὸν ἵνα ἀπολαύσῃ τοῦ νέου φαινομένου, καὶ ἤρξατο τὴν φουσκωσιν τοῦ ἀεροστάτου· ἀλλ' εἴτε ἐξ ἀγνοίας τῶν ἀπαιτουμένων γνώσεων εἴτε ἐξ ἀπειρίας τῶν βοηθῶν αὐτοῦ ἡ σφαῖρα ἐκὰν προτοῦ ἀνυψωθῇ, καὶ οὕτω ἐκαταιώθη ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἀεροστάτου μὲ μεγάλην θλίψιν τοῦ ἱατροῦ καὶ τῶν θεατῶν.

Ἡ ἀποτυχία αὕτη ὑπῆρξεν ἀφορμὴ σατύρας ἣν εὗρον ἐν τοῖς ἐγγράφοις τοῦ μακαρίτου πατρός μου, γεγραμμένης διὰ τῆς τότε συνηθούς γραφῆς ἀνευ χρονολογίας καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιητοῦ, ἀλλ' ὑποθέτω ὅτι εἶνε ἔργον τοῦ γνωστοῦ Ἀθανασίου Πέτρου Ψαλίδου ἐξ Ἰωαννίνων, ὅστις ἀπεβίωσε τῷ 1833 εἰς τὴν νῆσον Ἀγίας Μαύρας ἔνθα κατέφυγε μετὰ τὴν ἐπανάστασιν.]

Α. Γ. Δ.

Ποῦ εἴσθε κόσμος συναθροισθῆτε,
Δράμετ' εὐθὺς καὶ μὴν ἀργεῖτε,
Μικροὶ μεγάλοι, παιδιὰ γερόντοι,
Πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, λαὸς κ' ἀρχόντοι.
Κουτσοί, ἀόμματοι καὶ κρατιμένοι,
Ῥγίεις καὶ ἄρρωστοι, σακατεμένοι,
Ὅλοι ὅς' εἴσθε συναθροισθῆτε,
Θαῦμα μεγάλο γὰρ νὰ ἰδῇτε.
Τρεχάτε γλίσγωρα, τρεχάτε λέγω,
Τ' ἂν δὲν προφθάσετε, ἐγὼ δὲν πταίγω.
Ἐλάτε ὅλοι, τινὰς μὴ μείνει,
Τ' ὅ,τι θὰ γίνη, ποτὲ δὲν γίνη.
Τοῦ περιφήμου πολλὰ βλασσιάρου
Εὐτυχισμένου γάλλον Ἰκάρου,
Μέλλει νὰ ἰδῇτε καὶ γολφονιέρου
Ζηλωτὴν μέγαν· Καλάρη χαίρου.
Χαίρου Καλάρη τ' εἶναι παιδί σου,
Κ' ἡ δόξα ὅλη εἶναι δική σου,
Ἰκαρος νέος μὲ νέον τρόπον,
Θέλει πετάξῃ στυῖτον τὸν τόπον.
Τρεχάτε κόσμος, ὡς πότ' ἀργεῖτε
Νὰ ἢ παρτάξῃ, συναθροισθῆτε,
Μωρὲ τί συνάθροισις τί κόσμου πλῆθος,
Νὰ καὶ ὁ Παχώμης μὲ γλυκὸν ἦθος.
Γλίσγωρα γλίσγωρα, πάντων προτρέχει,
Καὶ εἰς τοὺς πλαταῖς του τὸ βάρος ἔχει.
Τὸν βοηθάει ἀριστερόθεν,
Ὁ Γεώργης Σκιούρτης, καὶ δεξιόθεν
Ὁ κύρ Δημήτρης τ' ἀντιστηκῶναι,
Πάντα τὸ βάρος τοῦ διορθῶναι,
Νικολὸς Γιάγκος μὲ τὸ μπαστοῦνι,
Τοῦ κύρ Παχώμη τὸ κοντογοῦνι.
Τρία πατήματα ὀπίσω μένει,
Καὶ φορτωμένος μ' αὐτὰ πηγαίνει
Ὁ Κοντογιάννης εἰς τὸ κεφάλι,
Γεμάτον κάρβουνα ἕνα μαγκάλι.
Ὁ Γεώργης Ἀρτῆς στὸ δεξιὸ χέρι

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΤΖΟΥΝΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ
Παθολόγος, Γυναικολόγος
Συφιλιδικά.

Μετὰ δεκαετὴ ἐκσχῆσιν εἰσὶν ἐν Παρισίοις ἐπὶ πενταετίαν τελειοποιηθεὶς. Νοσηματα Στήθους, στομαχο-έντερο-ἥπατο νεφρικά, λευκόρροια δυσμη-όροια, καυφῆς, ὄγκοι. Μήτρας στειρώσεως κλ. Σφιλις, Βλεννορροία, στενώματα, ἀνικανότης Σπερματορροία κλ.

Πιστὴ καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν τη νεωτέρα ἐπιστήμῃ γνωστῶν θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ τελειοτάτων εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Ἀσηψία Ἀντιστηψία

Ὁδὸς Προαστείου 48

Ὁρὰς 8—10 π.μ. 2—4 μ.μ.

Διευθυνόμενον ὑπο τοῦ Γεωργ. Π. Μποτίνου· οἱ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ—Κ)ΠΟΛΙΣ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐπὶ τῆς οδοῦ Μιαούλη παρὰ τὴν Τρούμπαν.

Ἐνα καλάθι γεμάτο φέρε

Δέξ' ἄλλοι βλάχοι ἀκολουθοῦσι

Καὶ ὁ καθ' ἑνὰς κατὶ βαστοῦσι.

Τριχαῖς παλούκια τζαπιά καὶ φτιάργια

Περὼν ἀρίδες, χοντρά σκεπάρια,

Σακιά μὲ πίσσαν καὶ μὲ κατράμι

Καὶ δύο ζαλίκια λιανὰ καλὰ μί,

Ὅλα χρειώδη διὰ τὴν σφαῖραν

Ποῦ θὰ πηγαίνει χιμαῖρρου πέραν,

Πλήθος παιδιῶν τοὺς τριγυρίζουν,

Χερσίω ρίχνοντας, καὶ τοὺς σιουρίζουν

Πηγαίνουν ἔρχονται αἰντε φωνάζουν,

Ἐνα τοῦ ἄλλου, μακρόθεν κράζουν

Αἰντε νὰ ἰδοῦμεν, αἰντεσσ' ἀκόμι

Τὴν σιαμαντοῦραν τοῦ κύρ Παχώμη

Φθάν' ἢ παρτάξῃ στὸν ὠρισμένον

Τόπον, γὰρ τοῦτο ἐτοιμασμένον,

Οἱ συντοπίταις εὐθὺς συμμῶνουν

Τὸν κύρ Παχώμη ποῦ ξεφορτώνουν,

Ὁ Κοντογιάννης σιμμά πηγαίνει,

Μὲ τὸ μαγκάλι, καὶ τ' ἀποθάνει,

Φορεῖ ὁ Παχώμης τὸ κοντογοῦνι,

Καὶ ὁ Γεώργης Ἀρτῆς ἕνα φουσκῶνι,

Ἀπ' τὸ καλάθι εὐθὺς εὐγάζει,

Μὰ ὁ Παχώμης τοῦ τὸ ἀρπάζει

Καὶ μοναχὸς του τὸτ' ἀρχινάει

Σὰν καλὸς γύφτος γὰρ νὰ φουσκῇ,

Ὅμως μὴ τύχη καὶ παρ' ἄερα,

Πρὸ τοῦ χρειώδους καιροῦ ἢ σφαῖρα.

Ὁ Γεώργης Γκιούρτης, Κολέτας Δημῶς,

Οἱ δύο προβάλλουν πολλὰ φρονίμως

Μὲ τὰ σχοινία καλὰ δεμένῃ

Νὰ τὴν κρατοῦσι ἐσφαλισμένην,

Λοιπὸν εὐθὺς παλούκια σταίνουν,

Καὶ μὲ τοὺς σπάγγους τὴν σφαῖραν δένουν

Ὅσῃν τζατῆρ τὴν ἐξαπλώνουν,

Καὶ τὸτ' ἀρχίζουν καὶ τὴν φουσκῶνουν,

Γκιούρτης, Κολέτας μὲ τὸν Παχώμη,

Καὶ ἄλλοι εἴκοσι βλάχοι ἀκόμι

Φουσκῶν ἀπαύστως, μὰ δὲν εἶνε τρόπος

Νὰ τὴν φουσκώσουν, χαμένους κόπας

Λέγει ὁ Γκιούρτης πρὸς τὸν Κολέτα

Ἄν δὲ φουσκώσῃ, ἐγὼ τὸ φταίω

Μὲ τόσον φύσημα, μὲ κόπον τόσο

Χίλιους γαιδάρους νὰ σοῦ φουσκώσω

Δὲν κοκκινίζει καὶ δὲν ἰδρώνει,

Ὅταν κτυπάει εἰς τὸ ἀμῶνι.

Ὁ κουτζίφαιστος μὲ τὴν βαρεϊάν τῶν,

Ἐχοντας κύκλωμα στὴν συντροφιάν του

Καὶ μὲ τὴν δύναμιν ὅπου κτυπάει,

Κάμνει τὴν Αἴτην νὰ ἀντιχάη

Ὡς ὁ Παχώμης λιχοματώντας,

Ἀνακατεῖται συχνὰ πηλῶντας,

Συχνογυρίζοντας, τὸν κύρ σείωντας

Καὶ τὴν φωτιάν συχνοσυμπῶντας.

Ἀνάπτει ὅλος καὶ κοκκινίζει,

Φωνάζει, σκούζει καὶ ὅλου μανίζει

Καὶ μέγαν κόπον, εἰς μισὴν μέραν,

Τέλος φουσκῶναι αὐτὴν τὴν σφαῖραν.

ἐν αὐτὸ προσερχόμενοι εὐρίσκουσι πρόθμουν ὑπηρεσίαν καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐκολίαν.

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ
ΡΑΠΤΑΙ

Νεωτερισμός, κομψότης, εἰς ὅτη

143—Ὁδὸς Διόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβογιάννη καὶ Κ. Σεκαρά κωπτονται καὶ ραπτονται μετὰ ζηλευτῇ κομψότητα καὶ στερεότητα ὅλα τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερετικές.

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΥΠΝΟΥ

Η «ΗΠΕΙΡΟΣ» ΕΝ ΚΡΑΒΑΣΑΡΑ

Διευθυνόμενον παρὰ τοῦ ἰδίου ἰδιοκτήτου Π. Κέντρου Ἡπειρώτου.

Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο εὐρισκόμενον ἐν τῇ κεντρικῇ πλατείᾳ τῆς πόλεως εἶνε ἐν τῶν καλλιτέρων ἐπὶ ὥραις θέσεως.

Περιλαμβάνει δωμάτια εὐρύχωρα, εἰαερα, εὐήλια, ἀπαστράπτοντα ἐκ τῆς καθαριότητος μὲ ἐπιπλᾶ ἐντελῶς καινουργῇ καὶ ὑψηρεσίαν προθυμοτάτην.

Οἱ πολυπληθεῖς διερχόμενοι ἐκ Καραθῆ θέλουσιν εὖρεϊ πᾶσας τὰς εὐκολίας.

Τὸτ' ὁ Παχώμης τὸν Κοντογιάννη

Κράζει, τοῦ φέρε ἕνα τηγάνι,

Κατράμι, πίσσαν καὶ σαμιακίζι

Θιάφι, κροκίδια, ρακὴν γεμίζει

Φωτιάν τοὺς δίδει, καὶ εὐθὺς πηγαίνει

Ῥγὸ τὴν σφαῖραν τὸ ἀποθάνει,

Ῥγὸ τὴν σφαῖραν τὸ ἀποθάνει,

Καὶ κατ' εὐθείαν, στήν σφαῖραν μπαίνει

Σὰν τὸ καράβι ποῦ κινδυνεύει,

Εἰς βαθὺ πέλαγος ὅταν ἀγριεύει·

Βογγοῦν τὰ κύματα καὶ τὰ κατάρτια,

Στρέφουν ἀπαύστως πανιά καὶ ἐξάρτια·

Ἐτζί καὶ ἡ σφαῖρα συχνοκινεῖται,

Στρέφει μεγάλως καὶ ὅλη κλονεῖται·

Πλὴν ἕνα ἑνὸς ἀνεμὸς τὴν φλόγ' ἀμύχονει

Μ' ὀρμὴν καὶ βίαν κείθεν διώχονει

Ὁ Γκιούρτης πρόθυμος πέρνει καὶ ἄλλους

Ἀπὸ τοὺς βλάχους τοὺς πλιὸ μεγάλους

Βάνουντ' εἰς τάξιν ἀπὸ τὸ μέρος,

Ὅπου τὴν βίαν θεωροῦν τοῦ ἀέρος

Καὶ τοὺς τζουπέδες ὅσο μπορούσι

Ἐξαπλωμένους σφικτὰ κρατοῦσι

Τὸτ' ὁ Παχώμης τὰ λιλία (1) φωνάζει,

Τάλια σὰς λέγω μεγάλως κράζει,

Κόπτεϊ ὁ Γκιούρτης ἀπ' τὴν μεργιάν του

Μ' ἀπὸ τὴν ἄκραν μεγάλην βίαν του

Γιατ' ἐκεῖ στέκει ἀληθμονάει·

Καὶ τὸν τζουπέν του γιὰτὶ κρατάει,

Σκύφτει νὰ κόψῃ καὶ τότε μένει

Ἡ σφαῖρα ἀπέκλει ξεσκατεσμένη

Τρέχει ὁ Παχώμης τάλια καὶ ἀπέκλει

Ντράκουλ φωνάζει τάλια παρέκλει·

Ὅσο νὰ τρέξουν, ὅσο νὰ κόψουν,

Τέτοιοι ἄνθρωποι πῶς νὰ προκόψουν

Ῥυγίζ' ἢ σφαῖρα ὅλ' ἄνω κάτω

Κ' εὐθὺς ἀνάπτει ἀπὸ τὸν πάτω

Ἀνακατεῖνται εὐθὺς οἱ βλάχοι

Πηδῶν φωνάζουν σὰν οἱ βαθράχοι,

Ὁὐ λάϊ τρακούλ τί ἀμαρτία

Ὁὐ τρακούλ σάρεϊ τί ἀμαρτία

Δίκαιον ἔχεις ὦ κύρ Παχώμη

Πλὴν ἔχεις καὶ ἀδικον κερμενὶ ἀκόμι

Βλάχος καὶ σὺ σὰν ἀναμφιβόλως,

Ψυχὴν καὶ σῶμα βλάχαρος ὅλος·

Ἄν εἴχες ὅμως νὰ σὲ βοηθήσουν,

Ἄλλα κεφάλια νὰ συνεργήσουν,

Ἐντροπισσόμενος δὲν ἔσουν τώρα,

Λοιπὸν γλίσγωρα σῦρε στήν χώρα

Κόσμος ποῦ εἴσθε συναθροισμένοι

Κοπιᾶστε φεύγετ' ἄλλο δὲν μένει.

Ἀἰντεσσετ' ἐν τῷ κατερεῖτε,

Δὲν ἔχειτ' ἄλλο γὰρ νὰ ἰδῇτε

Ἡ σφαῖρα ἐπίασε, ἄνωφ' ἐκάη,

Καλοξημέρωμα σὰν κἀν, ἄς κἀν·

Ἐκλας ἡ νύφη σκόλας ὁ γάμος,

Αὐτὸ τὸ ξερὶ καὶ ὁ παπὰ Χάμος.

(1) Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ taglia, κόψε.